

“Manatiling Matuwid Pa Siya”

22, Part 2

Mula sa Kaluwalhatian tungo sa Kaluwalhatian

Ang pagbuo ng pagkatao ay sinasabing ang pinakamahalagang gawain na ipinagkatiwala sa sangkatauhan. Sa susunod na oras, ating sisiyasatin ang ating pribilehiyo at pananagutan upang maging katulad ni Kristo sa karakter. Samahan ninyo kami ngayon sa makapangyarihang sandali ng personal na pagbabago habang tayo ay ginagabayan ni Pastor Stephen Wallace "Mula sa Kaluwalhatian tungo sa Kaluwalhatian."

Magandang gabi, mga minamahal na kaibigan. Napakasarap makita kayo ngayong gabi. Salamat sa inyong pagdalo para sa isa na namang pagpapatuloy ng ating masigasig na pag-aaral sa pinakamahalagang gawain na ipinagkatiwala sa sangkatauhan - at ano iyon? - "pagbuo ng mga tauhan." Mayroon tayong napakahamon na paksa ngayong gabi. Ito ang ikalawang bahagi ng pag-aaral na pinamagatang **"Hayaan Siyang Maging Matuwid Pa Rin;" {Rev 22:11}** at tayo ay gumagugol ng karagdagang oras dahil sa mga dinamiko ng partikular na pangkat na ito at mga katanungang lumitaw, at dahil sa patnubay ng Banal na Espiritu. Tayo ay gumagugol ng karagdagang oras upang isaalang-alang ang isang kontrobersyal na paksa. Natatandaan mo ba kung ano iyon? Ating pinag-uusapan ang kalagayang dapat makamit ng mga mananampalataya ng Diyos, sa pamamagitan ng biyaya, kung nais nilang tumayo nang walang Tagapamagitan. Ating tinatalakay ang panahon sa pagitan ng pagsasara ng probasyon at pagluwalhati; at gaya ng ating napansin kagabi, sinusubukan nating tawirin ang isang minahan ng teolohiya..

Hindi ito madaling gawain, mga minamahal kong kaibigan, at kailangan nating magpatuloy nang maingat na maingat, at mahigpit na mahigpit na sumunod sa sinasabi ng Panginoon hinggil sa paksang ito. Naririnig ko ba ang isang "amen"? {Amen} Hindi ako nangangahas na lumayo nang higit sa ilang segundo mula sa sinasabi ng inspirasyon, at ang aking sasabihin ay isang pagsasaalang-alang lamang kasama ninyo sa kung ano ang sinabi ng inspirasyon. Nakikita ninyo, **nagsasalita ako nang may kapangyarihan sa paksang ito ngayong gabi sa kadahilanang hindi ako ang may-akda ng aking mga salita, kundi si Jesus;** at iyan, sa pamamagitan ng paraan, ang tanging batayan kung saan maaaring magsalita ang sinuman sa atin nang may kapangyarihan. Dapat Siyang maging may-akda ng ating mensahe, ng ating mga salita; at mayroon akong napakalaking pasanin upang maiharap nang tama ang katotohanan ngayong gabi, na ibabahagi ko sa inyo ang higit pang mga Kasulatan at Espiritu ng Hula kaysa sa marahil sa alinman sa iba pang mga pag-aaral. Hindi ako lalayo ng malayo sa sinasabi ng Panginoon hinggil sa paksang ito. Hindi ako nangangahas; napakahalaga at napakakontrobersyal nito; at alam ninyo, nais kong ilantad ang aking kaluluwa nang kaunti rito. Ako ay nakatayo sa harapan ninyo nang may takot at panginginig sapagkat ako ay nababalot ng responsibilidad na mayroon ako upang maiharap nang tama ang aking Panginoong siyang Katotohanan; at aking hinaharap ang bawat isa sa mga pag-aaral na ito nang may taimtim na panalangin, hindi lamang para sa aking sarili, kundi mayroon akong mga kapatid na lalaki at babae na nananalangin para sa akin; at ako ay lubos na umaasa sa patnubay at kapangyarihan ng Banal na Espiritu, habang ibinabahagi natin ang mga pag-aaral na ito gabi-gabi - ngunit ako ay lalong umaasa nang lubos ngayong gabi. Huwag nawang pahintulutan ng Diyos, mga mahal kong kaibigan, na mali kong maiharap ang katotohanan. Iyan ang aking pinakamalalang takot. Si Jesus ang Katotohanan; huwag nawang pahintulutan ng Diyos na maling maiharap ko ang aking Panginoon.

Ngunit ang ikalawang dahilan kung bakit ako natatakot na mali ang paghaharap ng katotohanan ay sa paggawa nito, malamang na may isang taong maliligaw, maaakay sa maling landas, at maaaring mawala ang kanilang daan, at ang pananaw na iyon ay nakakatakot din. Inilalahad ko lamang ang aking kaluluwa sa inyo. Nais kong, habang tayo ay nananalangin, madama ninyo nang kaunti kung gaano ko ka taimtim na hinahangad ang inyong mga panalangin para sa akin, at kung gaano ka taimtim kong ninanais ang pagbuhos ng Banal na Espiritu. Mananalangin ba kayo para sa akin, habang kayo ay nananalangin para sa inyong sarili, bago tayo magpatuloy? Maglaan tayo ng ilang sandali sa ating mga tuhod.

Aking Ama sa kalangitan, sa pangalan ni Jesucristo, ang Panginoon na ating Katuwiran, ako ay dumarating nang buong tapang, hindi dahil sa inaakala kong ako ay karapat-dapat kundi dahil karapat-dapat ang Cordero na kinatay. Nahugasan sa Kanyang dugo at nadaramtan ng Kanyang walang dungis na balahibo, ako ay tinanggap sa Minamahal, at ako ay nagagalak sa walang hanggang mahal na pagpapahintulot na Iyong ibinigay upang tayo ay makapasok sa Iyong Presensya. Ako ay dumarating para sa aking sarili, at ako ay dumarating para sa aking mga kapatid na binili ng dugo, upang hingin na biyayaan Mong ibuhos sa amin ngayong gabi ang Banal na Espiritu. Kami ay nangangailangan, habang kami ay masigasig na nag-aaral ng isang mahalagang katotohanan, ng espirituwal na pang-unawa, ng labis na kakayahang hatiin nang wasto ang Salita ng Katotohanan. Lalo na akong nakatayo sa pangangailangan ng Espiritung iyon habang ako ay nangunguna sa pag-aaral ng Iyong Salita. Panginoong Diyos, alang-alang kay Cristo at alang-alang sa Kanyang bayan, pakiusap ay condescend upang gamitin ako, bagaman ako ay sisidlang putik. Hayaan akong maging isang daluyan ng pagpapala ng katotohanan. Patnubayan at akayin ang aking mga iniisip at mga salita. Nawa'y masabi ko ang nais Mong sabihin ko, walang labis, walang kulang; at pakiusap, Ama, tulungan Mo akong mahalin ang aking mga kapatid na lalaki at babae nang sapat upang sabihin ang mga bagay na maaaring maging dahilan upang ako ay kamuhian. Kung sila ay kailangang balaan, Amang balaan Mo sila sa pamamagitan ko. Kung sila ay kailangang hikayatin, palakasin, gawin Mo ito sa pamamagitan ko. Kung sila ay kailangang ituwid at pagsabihan, mangyaring gawin Mo ito sa pamamagitan ko, alang-alang sa kanila at alang-alang kay Cristo; at tulungan Mo kaming maunawaan na Ikaw ay nagpaparusa dahil Ikaw ay nagmamahal, at dalangin ko na ang Iyong pagmamahal ay maipakita kahit na ako ay kailangang magparusa sa Iyong ngalan. Panginoon, sa pamamagitan ng Espiritu, ganap na angkinin ang templo ng katawang ito, at gamitin ito upang ang Iyong kaluwalhatian ay makapaningning, at ang Iyong katotohanan ay maipahayag. Ipagkaloob ang panalanging ito, sapagkat hinihingi ko ito sa pangalan ni Jesus. Amen.

Ang dahilan kung bakit mayroong maraming kalituhan sa atin bilang isang bayan sa kontrobersyal na isyung ito patungkol sa kalagayang dapat makamit ng mga tinubos, sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos, kung nais nilang makapagdaan sa panahon ng kaguluhan ni Jacob nang walang Tagapamagitan, ang dahilan kung bakit mayroong maraming kalituhan dito ay dahil sa ilang maling pagkaunawa, lubhang mabaluktot na pang-unawa sa ebanghelyo; at ibinahagi natin iyon sa inyo, natatandaan ninyo? - ang parihaba. Kung saan sa pagbabalik-loob, kung ano ang kinakailangan upang matugunan ang pamantayan ay ibinilang sa atin, ngunit pagkatapos sa banal na buhay, ang katuwiran ay ipinagkaloob sa atin, at tayo ay lumalago at lumalago at lumalago; at ang teorya ay na habang mas maraming ipinagkakaloob sa atin, mas kaunti ang kailangan nating ibinibilang.

Pagpalain ang inyong mga puso, ilan sa inyo ay tinuruan nito, tulad ko, at ito ay lubhang binagbag ang inyong pang-unawa; at ang pangangatwiran ay na kapag isinara ni Cristo ang panahon ng pagsubok, at hindi na Siya namamagitan para sa atin, kailangan nating magkaroon ng sapat na katuwiran sa ating mga sarili upang makatayo nang matuwid sa harapan ng Diyos.

Bagaman hindi sa akin ito sinabi, tila parang ang balabal ng ibinibilang na katuwiran ni Cristo ay isang pansamantalang pautang. Ito ay ibinigay sa iyo hanggang sa ikaw at ang Banal na Espiritu ay makapagtrabaho nang sapat na sa iyong sarili, o sapat, kahit papaano, sa iyong sarili, upang hindi mo na kailanganin ang anumang ibinibilang sa iyo - lahat ay naipagkaloob na - nakamamatay na erehe, nakamamatay na erehe, at hindi maiiwasang inaalis nito ang iyong pokus mula sa sino? ...Kay Jesucristo, at nakatuon ka sa saan? ...sa iyong sarili; at mga minamahal kong kaibigan, dahil sa batayang iyan, pundamental na maling ebanghelyo na mayroon tayong mga banayad na pagkakaiba ng tinatawag na "kilusang banal na laman." Walang sinuman ang tumatawag dito nang "banal na laman" ngayon, ngunit may mga nagsisikap, na sa pagsasara ng panahon ng pagsubok, kailangan nating maging walang kasalanan na hindi na natin kailangan ang anumang ibinibilang na katuwiran dahil mayroon na tayong sapat sa ating mga sarili upang makatayo nang matuwid sa harapan ng Diyos; at mga kapatid ko, nais kong maunawaan ninyo na bagaman kailangan natin, sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos, bago magsara ang panahon ng pagsubok, matutunan kung paano maging mga mananagumpay, sa katunayan ay dumating sa kinatatayuan kung saan, dahil sa pagmamahal kay Cristo, mas nanaisin nating ano? ...mamatay kaysa magkasala, kahit saan? ...sa lihim ng isipan. Bagaman maaari at dapat nating marating ang karanasang iyon, hindi ibig sabihin niyon na tayo ay walang kasalanan, hindi ba? ...dahil mayroon pa rin tayong ano? "...likas na kasalanan," upang gamitin ang terminolohiya ng inspirasyon. Tandaan, "**Mula sa krus hanggang sa korona, may pakikipaglaban sa,**" ano? "**likas na kasalanan.**" {RH Nob 29, 1887} - krus, pagbabalik-loob; korona, pagluwalhati, na darating pagkatapos magsara ang panahon ng pagsubok.

Kaya kahit na hindi tayo nagkakasala, tayo ay makasalanan pa rin sa pamamagitan ng likas na katangian, at iyan ang dahilan kung bakit dapat nating magkaroon ng ibinibilang na katuwiran kahit pagkatapos magsara ang panahon ng pagsubok. Mayroon ba tayong ganyan? Pinanghahawakan kong mayroon tayo. Sasamahan ninyo ako sa teksto kung saan tayo nagtungo sa ating pag-aaral kagabi, ngunit hindi natin ito natugunan maliban na lamang upang tumukoy dito. Ito ay makikita sa pahina 48, sa kalagitnaan; ito ang [Revelation 22:11-12](#). Mayroong napakaraming malalim na katotohanan na nakapaloob sa panghuling hatol na ito na ipinahahayag patungkol sa bawat tao sa ibabaw ng planetang lupa, ng sino? ...Jesucristo; at pakiusap na malaman, mga minamahal kong kaibigan, na ito ang huling bagay na Kanyang ginagawa bilang ating Tagapamagitan, Tagapamagitan at Saserdote. **Ang hatol na ito ay ang rumururok sa pagsisiyasat na paghatol.**

Matapos Niyang ipahayag ang hatol na ito, isinasantabi Niya ang Kanyang mga balabal ng pagkasaserdote, isinusuot ang Kanyang mga balabal ng pagkahari, at naghahanda na dumating at dalhin tayo sa tahanan. Ano ang hatol? Ito ay may dalawang bahagi; napakakawili nito. Hindi lamang mayroong isang hatol para sa matuwid, kundi mayroong isang hatol para sa hindi matuwid. Ngunit ang bawat isa sa mga hatol, para sa matuwid at hindi matuwid, ay kapwa may dalawang bahagi. Pansinin ito, at isaalang-alang ang kahalagahan nito kasama ko. "**Ang siyang liko;**" iyon ay isa pang paraan ng pagsasabing hindi matuwid, "**hayaan siyang,**" ano? "**maging liko pa rin;**" at ano ang ikalawang aspeto ng kakila-kilabot na hatol na ito? "**Ang siyang marumi, hayaan siyang maging marumi pa rin.**" Ngayon, ano ang mayroon tayo rito? Mayroon tayo rito, mga minamahal kong kaibigan, ang hindi mababagong pagkaloob ng titulo sa impiyerno, na pinagsama sa hindi mababagong pahayag ng kaangkupan para sa impiyerno. Narinig mo ba ang pamilyar na wika? - titulo at kaangkupan.

Hanggang sa puntong ito, ating naisip lamang ang tungkol sa titulo at kaangkupan para sa langit, ngunit dapat kong ipanindigan na mayroon ding isang titulo at kaangkupan para sa impiyerno. Tayong lahat ba ay sama-sama? Ngayon, si Jesus, tinitiyak ko sa inyo, ay ayaw na magpahayag ng ganitong hatol, at kung sa palagay ninyo na Siya ay may kasiyahan sa paggawa

nito, pakiusap na muling pag-isipan; at pakiusap na tingnan ang krus, at isaalang-alang ang ginawa Niya upang hindi Niya kailanganin ang magpahayag ng ganitong hatol kaninuman. **Kinuha Niya ang saro ng poot at ininom ito hanggang sa huling patak, upang ikaw at ako ay hindi na natin kailangang gawin ito.** Naririnig ko ba ang isang "amen"? {Amen} Maaari nating inumin ang saro ng buhay, sagana at walang hanggan. Maaari nating inumin ang nararapat Niyang inumin dahil ininom Niya ang nararapat nating inumin. Tinitiyak ko sa inyo na si Jesus ay ayaw na magpahayag ng hatol na ito, ngunit kinakailangan Niyang gawin ito. Bakit? - sapagkat kinakailangan Niyang igalang ang malayang kalooban ng mga lubos na nanindigan na bayaran ang parusa para sa kanilang sariling mga kasalanan; at paano nila ginawa ito? - sa pamamagitan ng pagtanggì na hayaang bayaran ni Jesucristo ang parusa para sa kanila, sa pamamagitan ng pagpunta sa paanan ng krus, at pagtanggap sa Kanya bilang kanilang personal na Tagapagligtas.

Nakikita ninyo, ang katarungan ng Diyos, mga minamahal kong kaibigan, ay nangangailangan na ang ating pagpili ay igalang; at kung nagsikap tayo na bayaran ang parusa para sa ating sariling mga kasalanan, sa pamamagitan ng pagtanggì na tanggapin ang pagbabayad ni Cristo ng mga ito para sa atin, kung gayon ay kinakailangang igalang ng Diyos ang ating pagpili. Kahit na gaano Niya kasuklaman, kinakailangan Niyang igalang ang ating pagpili; at ang parehong pagpili, sundan ninyo: Ang parehong pagpili na naging sanhi upang tanggihan ng mga tao na hayaang kunin ni Cristo para sa kanila ang kaparusahan ng kasalanan, ay isang pagpili rin upang tanggihan na hayaang palayain sila ni Cristo mula sa kapangyarihan ng kasalanan - dahil tandaan, ito ay isang pakete. **Ang dugo ang nagpapalaya sa atin mula sa parusa ng kasalanan; ang tubig ang nagpapalaya sa atin mula sa kapangyarihan ng kasalanan.** Natatandaan ninyo iyon, hindi ba, klase. Ang dobleng probisyon ng biyayang iyon na dumaloy mula sa nasaksak na tagiliran ni Cristong napako sa krus, ay yaong nagpapalaya sa atin hindi lamang mula sa kahatulan ng kasalanan, kundi mula sa pagkontrol ng kasalanan - hindi lamang mula sa parusa nito, kundi mula sa kapangyarihan nito; at yaong mga tumatanggi kay Cristo bilang kanilang Tagapagligtas ay tinatanggi hindi lamang ang kalayaan mula sa parusa, kundi pati na rin ang kalayaan mula sa kapangyarihan. Iyan ang dahilan kung bakit sila ay nananatili sa ilalim ng paniniil ng kasalanan, sarili at ni Satanas, at nahahawa ng kasalanan. Iyan ang dahilan kung bakit ang dobleng hatol sa pagtatapos ng panahon ay kinakailangang ipahayag. **"Ang siyang liko, hayaan siyang maging liko pa rin. Ang siyang," ano? "marumi, hayaan siyang maging marumi pa rin."** Nakikita ninyo, dahil tinanggi nila ang paketeng kasunduan na magpapalaya sa kanila mula sa parusa at kapangyarihan ng kasalanan, sila ay nagtatapos, sa pamamagitan ng pagpili, na may hatol ng kamatayan, at ganap, lubos na katiwalian; at ang Diyos sa awa sa puntong iyon, sa katunayan, pati na rin sa katarungan, ay ibabalik sila sa bunga ng kanilang pagpili, na siyang walang hanggang pagkalimot.

Awa, sabi mo? Oo, awa. Bakit? - sapagkat sila ay lubos na kaawa-awa. Naririnig mo ba ako, mga kaibigan? Nakikita mo, ang mga kasiyahan ng kasalanan ay para lamang sa isang ano? ...isang panahon, at naranasan nila ang pansamantalang panahong iyon, ngunit sila ay nasa kabilang dako ng mga kasiyahan ng kasalanan, at sila ay ganap na kaawa-awa, at sa katunayan ay maawain ang Diyos na tapusin ang gayon kaaba-abang pag-iral, pati na rin ang makatarungan. Nakikita ninyo, pakiusap na unawain na ang lahat ng ginagawa ng Diyos ay isang magandang paghahalo ng kapwa katarungan at awa. Gusto kong ilagay ito sa ganitong paraan: Ang Diyos ay laging makatarungan na maawain at Siya ay laging maawain na makatarungan. Iyan ang Diyos na ating kilala. Siya ay palaging makatarungan na maawain at Siya ay palaging maawain na makatarungan. Nakahihindik na hatol: **" Ang siyang liko, hayaan siyang maging liko pa rin; ang siyang marumi, hayaan siyang maging marumi pa rin."**

Gaano katagal sakop ng "pa rin"? - magpakailanman. Iyan ay isang walang hanggan, hindi mababagong hatol, mga minamahal kong kaibigan. Iyan ang banal na utos. Iyan ang sukdulang pahayag ng sukdulang awtoridad ng sansinukob. Walang pagbabago sa hatol na iyan. Iyan ay hindi mababago at walang hanggan. Pakiusap na pansinin ang isa pang napakahalagang bagay sa mga salita: **"Ang siyang liko, hayaan siyang maging liko pa rin. Ang siyang marumi, hayaan siyang maging marumi pa rin."** May anumang nang-aapi ba tungkol sa hatol na ito? Wala. "...hayaan siyang maging..." Ano ang sa wakas ay ginagawa ng Diyos? ...hinahayaan tayong mapasailalim sa bunga ng ating sariling pagpili. Nakikita mo ba iyon? *"Ginawa Ko ang lahat ng aking magagawa upang maging posible para sa iyo na hindi mo kailangang mamatay magpakailanman para sa iyong mga kasalanan. Wala nang higit pang magagawa Ko maliban na pilitin ka, at hindi Ako papayag doon, dahil hindi Ko lalapastanganin ang iyong malayang kalooban. Ngunit dahil lubos mong tinanggihan na tanggapin ang Aking mga probisyon, kinakailangan Kong hayaan kang makuha ang pinili mo."* **"Ang siyang liko, hayaan siyang maging liko pa rin. Ang siyang marumi, hayaan siyang maging marumi pa rin."**

Oh, aking kapatid na lalaki, aking kapatid na babae, pakiusap huwag ninyong ilagay ang Diyos sa ganitong uri ng sitwasyon tungkol sa inyong hatol na walang hanggan. Kinakailangan Niyang igalang ang inyong pagpili, kung nagsisikap kayong tanggihan si Cristo bilang Panginoon ng inyong Katuwiran; at pakiusap tandaan, na ang pagtanggap kay Cristo bilang ating Tagapagligtas ay nangangahulugan na hindi lamang natin Siya tinatanggap bilang ating katuwiran, kung kaya maaari tayong akaing-ganap, nangangahulugan ito na tinatanggap natin Siya bilang ating Panginoon, kung kaya tayo ay maaaring pabanalin. Hindi ninyo mahahati si Cristo. Hindi kayo maaaring magsabi, *"Makinig, interesado ako sa bahagi ng katuwiran, ngunit huwag ninyo akong abalihin sa pagiging Panginoon. Ayokong mamuhay ng banal na pamumuhay."* Hindi ninyo magagawa iyan! Ito ay isang pakete. Ang parehong Diyos na, sa walang hanggang halaga sa Kanyang sarili, ay gumawa ng paraan upang mapalaya kayo mula sa kaparusahan ng kasalanan sa pamamagitan ng Kanyang ibinibilang na katuwiran, ay gumagawa ng paraan upang mapalaya kayo mula sa pagkontrol ng kasalanan sa pamamagitan ng Kanyang ipinagkakaloob na katuwiran; at ang parehong pananampalataya na sapat upang akaing-ganap kayo ay magiging sapat upang makipagtulungan sa Banal na Espiritu upang kayo ay mapagbanal.

Sa katunayan, tulad ng maikling pagkakasabi ni Santiago, **"Ang pananampalataya na walang gawa ay patay."** {Sant 2:20} Ito ay patay; at iyan ang nagdadala sa atin sa isang pagsasaalang-alang ng ikalawang hatol. Ito rin ay may dalawang bahagi, hindi po ba? **"Ang sinumang matuwid, hayaan siyang maging,"** ano? **"matuwid pa rin; ang sinumang banal, hayaan siyang maging,"** ano? **"banal pa rin."** Ano ang mayroon tayo rito? Mayroon tayong hindi mababagong pagpapahayag ng karapatan sa langit: **"Ang sinumang matuwid, hayaan siyang manatiling matuwid,"** na pinagsama sa hindi mababagong pagpapahayag ng kaangkupan sa langit: **"Ang sinumang banal, hayaan siyang manatiling banal."** Nakikita ninyo iyan, hindi ba? Sa buong panahon, mga minamahal kong kaibigan, ang pagbibigay-katarungan at pagbabanal, mula sa pinakasimula hanggang sa pinaka-wakas, ay hindi mapaghihiwalay! Mayroon ba akong maririnig na "amen"? {Amen} ...hindi mapaghihiwalay! Hindi maaaring sabihin ng Diyos sa sinuman, **"Ang sinumang matuwid sa pamamagitan ng Aking ipinagkaloob na katuwiran hayaan siyang manatiling matuwid,"** maliban kung masasabi rin Niya sa parehong tao, **"Ang sinumang banal sa pamamagitan ng Aking ibinahaging katuwiran, hayaan siyang manatiling banal."** Nasusundan ba ninyo ito? Hindi ninyo at hindi ko maaaring paghiwalayin ang dalawahang probisyon ng biyaya. Ito ay isang buong pakete; at mga kaibigan ko, pakiunawa na ang dahilan...

Sundan ito nang buong ingat: Ang dahilan kung bakit maaaring hindi mababaging ipagkaloob ng Diyos ang Kanyang katuwiran sa mga taong ito ay dahil sila, sa pamamagitan ng

kanilang pagpili, ay nakarating sa punto kung saan sila ay hindi na mababaging nagpapasakop sa Kanyang Pagkapanginoon. Ito ay napakahalagang maintindihan; nais kong ulitin ito. **Ang dahilan kung bakit maaaring hindi mababaging ipagkaloob sa atin ng Diyos ang Kanyang katuwiran, at bigyang-katuwiran tayo "pa rin," magpakailanman, batay sa ipinagkaloob na katuwiran na iyon, ay dahil tayo ay nakarating sa punto kung saan tayo ay hindi na mababaging nagpapasakop sa Pagkapanginoon ni Kristo.**

Kita ninyo, tandaan, napansin natin kanina, hindi tayo naniniwala bilang isang sambayanan sa "kapag ligtas na, ligtas magpakailanman." Bakit? Dahil mismo sa lagi nating taglay, sa buong proseso ng kaligtasan, ang ating kalayaang pumili. Kasama ba ninyo ako? Hindi kailanman nilalabag ng Diyos ang ating kalayaang pumili sa proseso ng ating pagliligtas. Kapag tayo ay lumalapit sa paanan ng krus at pinipili si Kristo bilang ating personal na Tagapagligtas, ipinagkakaloob sa atin ang Kanyang walang hanggang perpektong pagkatao at tayo ay binibigyang-katuwiran dahil dito - matuwid sa paningin ng Diyos - hindi dahil sa kung ano tayo sa ating sarili, kundi dahil sa kung ano tayo kay Kristo. Ngunit ang parehong pananampalataya na tatanggap sa katuwiran ni Kristo, ay tatanggap din sa Pagkapanginoon ni Kristo. Tandaan, **Siya ang Panginoon nating Katuwiran {Jer 23:6}**, at hangga't pinipili nating manatiling nagpapasakop sa Kanyang Pagkapanginoon, nananatili tayong binibigyang-katuwiran ng Kanyang katuwiran.

Tandaan ang ating susing teksto sa ****Mga Hebreo 10:14**? "Sapagkat sa pamamagitan ng isang handog ay Kanyang ginawang perpekto magpakailanman ang mga," ****ano?** "pinababanal." Nais ba ninyong gawing perpekto magpakailanman sa pamamagitan ng isang handog? Ano ang isang handog na iyon? Iyon ay ang buhay at kamatayan ni Hesukristo, na sinisimbolo sa Kanyang dugo. Kung nais nating maging perpekto magpakailanman sa pamamagitan ng isang handog, dapat tayong nasa proseso, patuloy, ng ano? "...pinababanal." Tandaan, sa Griyego, iyan ay nasa kasalukuyang aktibong panahunan: patuloy na pinababanal.

Ngayon habang tayo ay umuunlad sa ating Kristiyanong karanasan, maaari tayo sa anumang punto, magpasyang hindi manatiling nagpapasakop sa Pagkapanginoon ni Kristo, hindi mamuhay ng banal na buhay, hindi ba? Malaya tayong umalis. Malaya tayong sabihin sa anumang punto, *"Hindi, Panginoon, ayaw kong isuko ang kasalanang iyan. Nais kong hayaang maghari ang kasalanang iyan. Nais kong kumapit sa kasalanang iyan; nais kong pahalagahan ang kasalanang iyan;"* at mga minamahal kong kaibigan, taglay natin ang kapangyarihan, ang kalayaan, na gawin ang pagpiling iyan. Hindi iyan kailanman kinukuha ng Diyos; at kung gagawin natin ang pagpiling iyan, mangyaring maunawaan natin na sa pagpiling tanggihan ang Pagkapanginoon ni Kristo, pinipili rin nating tanggihan ang katuwiran ni Kristo, sapagkat Siya ang Panginoon nating Katuwiran. Kasama ba ninyo ako? Hindi ninyo maaaring hatiin si Kristo. Hindi ninyo maaaring sabihin, *"Pakinggan mo, ayaw ko ng Iyong Pagkapanginoon, ngunit nais kong patuloy Mo akong gawing matuwid sa pamamagitan ng Iyong ipinagkaloob na katuwiran - ngunit huwag Mo akong abalihin sa Iyong Pagkapanginoon. Huwag Mo akong pilitin na mamuhay ng banal na buhay, dahil sa Iyong ibinahaging katuwiran."* Hindi kayo maaaring pumunta roon; hindi ninyo maaaring gawin iyan. Hindi ninyo maaaring hatiin si Kristo; at dahil mayroon tayong opsyong iyan, hindi ito "kapag ligtas na, ligtas magpakailanman," hindi ba? Kailangan nating araw-araw na lumapit sa paanan ng krus, at araw-araw na magpasakop sa Panginoon nating Katuwiran, at tanggapin Siya sa pamamagitan ng pananampalataya bilang ating Tagapagligtas at bilang ating Manunubos. Mayroon ba akong maririnig na "amen"? {Amen}

Araw-araw dapat nating gawin ang pagpiling iyan, araw-araw; at mga minamahal kong kaibigan, hindi hanggang sa tayo ay dumating sa punto, dahil sa pag-ibig kay Kristo, na hindi na mababaging gagawin ang pagpiling iyan, na hindi na mababaging maipagkakaloob sa atin ng Diyos ang Kanyang katuwiran. May kahulugan ba ito sa inyo? Ito mismo ang dahilan kung bakit hindi

natin matatanggap ang huling "pagbabayad-sala," **"Ang sinumang matuwid, hayaan siyang manatiling matuwid,"** hanggang sa maranasan natin ang huling "pagkakaisa," **"Ang sinumang banal, hayaan siyang manatiling banal."** Narinig ba ninyo ang sinabi ko? Kita ninyo, ang salitang pagbabayad-sala ay maaaring hatiin sa iba't ibang paraan, hindi ba? Ang "pagbabayad-sala" ay ang ginawa ni Kristo upang palayain tayo mula sa parusa ng kasalanan. Ang "pagkakaisa" ay ang Kanyang ginagawa upang palayain tayo mula sa kapangyarihan ng kasalanan. Ang "pagbabayad-sala" ay nagbibigay-katwiran, ang "pagkakaisa" ay nagbabanal. Habang tayo ay nagiging higit at higit na isa kay Hesukristo, nagpapasakop sa Kanyang Pagkapanginoon, tayo ay nagiging higit at higit na patuloy at lubos na pinalaya mula sa kapangyarihan ng kasalanan. Kasama ba ninyo ako? Ito ang banal na pamumuhay, at ang banal na pamumuhay ay umuunlad.

Lumalago tayo mula sa kaluwalhatian tungo sa kaluwalhatian, mula sa biyaya tungo sa biyaya, at araw-araw natututong magpasakop nang higit at higit na lubos sa Pagkapanginoon ni Hesus; at Siya, sa pamamagitan ng paggabay sa ating pag-aaral ng Kanyang Salita, at sa pamamagitan ng mga pangyayari, higit at higit na lubos na ipinapakita sa ating pansin ang mga suliranin sa ating buhay na kailangan nating hingan ng Kanyang kapatawaran at tanggapin ang Kanyang nagpapalakas na biyaya upang mapagtagumpayan. Hindi lamang tayo dapat magsisi, kundi dapat din nating talikuran ang mga kasalanang ito habang ang mga ito ay ipinapakita sa ating pansin at kamalayan. Nasusundan ba ninyo ito? At habang lumalago tayo mula sa biyaya tungo sa biyaya, mula sa kaluwalhatian tungo sa kaluwalhatian, lumalago tungo sa **kapunuan ng pangangatawan ng mga lalaki at babae kay Kristo {Efe 4:13}**, natututunan natin, dahil sa pag-ibig kay Kristo, na manatiling nagpapasakop sa Kanyang Pagkapanginoon, hanggang sa wakas tayo ay lubos na naninindigan, dahil sa pag-ibig kay Kristo, sa mapagpakumbabang ugnayan ng pagsunod na hinihimok ng pag-ibig sa Prinsipe ng Pag-ibig na mas pipiliin nating ano? ...mamatay kaysa suwayin at biguin Siya, at hindi wastong ilarawan Siya; at iyan ang huling "pagkakaisa."

Iyan ay tinatawag ding ano? ...ang pagtatak. Iyan ang pagdating sa punto kung saan kayo ay lubos na naninindigan sa katotohanan na mas pipiliin ninyong mamatay kaysa sadyang suwayin ang kautusan ng Diyos; at kapag, kapag tayo ay dumating sa puntong iyan, kapag ating ginawa, dahil sa pag-ibig kay Kristo, na maging ugali ang pamumuhay hindi para sa sarili, kundi para sa Kanya, na hindi lamang tayo handang mamatay sa sarili sa pamamagitan ng pananampalataya, at ibilang na patay ang sarili, upang ipagkaila ang sarili, kundi tayo ay tunay na handang mamatay nang pisikal kaysa suwayin Siya, iyan ang ating pagtatak, iyan ang ating huling "pagkakaisa," at iyan ay nagtutugma sa huling "pagbabayad-sala;" at ang dalawang ito ay nasasaklaw sa kahanga-hangang hatol na **"Ang sinumang matuwid, hayaan siyang maging,"** ano? **"matuwid pa rin."** Iyan ang huling "pagbabayad-sala." **"Ang sinumang banal, hayaan siyang maging,"** ano? **"banal pa rin."** Iyan ang huling "pagkakaisa;" at sa puntong iyan, ito ay kapag ligtas na, ligtas magpakailanman. Amen? {Amen}

Buweno, ano ang masasabi ninyo? Naniniwala pala tayo sa kapag ligtas na, ligtas magpakailanman; at sa susunod na may magtanong sa inyo, *"Naniniwala ka ba sa kapag ligtas na, ligtas magpakailanman?"* Sabihin ninyo, *"Oo, naniniwala ako... ngunit pakitulitan ninyong ipaliwanag ko KAILAN ito nagiging kapag ligtas na, ligtas magpakailanman,"* at pagkatapos ay dalhin ninyo sila sa Apocalipsis 22:11. Mga minamahal kong kaibigan, sa puntong iyan, sa hatol na iyan, **"Ang sinumang matuwid, hayaan siyang manatiling matuwid; ang sinumang banal, hayaan siyang manatiling banal,"** ito ay kapag ligtas na, ligtas magpakailanman! Mayroon ba akong maririnig na "amen"? {Amen} Walang pagbabago sa hatol na iyan, wala!

At siyanga pala, pakiunawa ang isang bagay na lubhang mahalaga sa puntong ito. Ang katotohanang ang ating walang hanggang kapalaran ay hindi na mababaling ipinahayag sa puntong iyan, ay tunay na nagpapabawas sa suliranin kung paano tayo makakarating mula sa pagtatapos ng

pagsubok hanggang sa kaluwalhatian, hindi ba? Kasama ba ninyo ako? Ibig kong sabihin, kaninong pananagutan ang pagdadala sa atin mula sa pagtatapos ng pagsubok hanggang sa kaluwalhatian? Ito ay pananagutan ng Diyos. Ipinahayag na Niya ang ating walang hanggang kapalaran. Tayo ay nilagdaan, tinatakan at naghihintay na lamang na maihatid. Amen? {Amen} Ngunit mga minamahal kong kaibigan, kapag naunawaan ninyo na sa pagpapahayag na iyan, **"Ang sinumang matuwid, hayaan siyang manatiling matuwid. Ang sinumang banal, hayaan siyang manatiling banal,"** tayo ay malaya na tungo sa ating tahanan. Ito ay ligtas na magpakailanman sa puntong iyan. Pagkatapos ay talagang inaalís nito ang malaking pasanin mula sa inyong dibdib, at mula sa inyong mga balikat, tungkol sa kung paano kayo makakarating mula sa pagtatapos ng pagsubok hanggang sa kaluwalhatian, hindi ba?

Pakinggan, ang aklat na **Maranatha, pahina 242: "Kapag iniwanan ni Hesus ang santuwaryo, kung gayon sila na banal at matuwid ay mananatiling banal at matuwid; sapagkat lahat ng kanilang mga kasalanan ay,"** ano? **"buburahin, at sila ay tatatakan ng tatak ng buhay na Diyos. Ngunit yaong mga hindi matuwid at marumi ay mananatiling hindi matuwid at marumi; sapagkat kung gayon ay wala nang Saserdote sa santuwaryo upang ialay ang kanilang mga handog, ang kanilang mga pagtatapat, at ang kanilang mga panalangin sa harapan ng trono ng Ama. Samakatuwid kung ano ang ginagawa upang iligtas ang mga kaluluwa..."** - ang sa ating sarili o ng iba, maaari kong idagdag - **" Samakatuwid ang anumang ginagawa upang iligtas ang mga kaluluwa mula sa dumarating na bagyo ng poot ay dapat magawa bago iwanan ni Hesus ang kabanal-banalang lugar ng makalangit na santuwaryo."** Mayroon ba akong maririnig na "amen"? {Amen} Mga minamahal kong kaibigan, pakialam po ninyo na pagkatapos maibigay ang hatol na iyan, huli na ang lahat para maghanda! Huli na ang lahat para maghanda; at kailangan kong sabihin sa inyo, sa ngalan ni Kristo, na ang hatol na iyan ay malapit nang dumating. Malapit na itong dumating. Huwag po sanang ipagpaliban ang pagtitiyak na kilala ninyo si Kristo bilang Panginoon ninyong Katuwiran. Mayroon ba akong maririnig na "amen"? {Amen} ...bilang ano? ...ang Panginoon ninyong Katuwiran. Pumasok po sana kayo sa isang ugnayan sa Kanya na nagpapahintulot sa Kanya na lubos na magkaroon ng Kanyang paraan sa inyo, upang Siya ay makapagbigay ng hatol na ito para sa inyo: **"Ang sinumang matuwid, hayaan siyang manatiling matuwid. Ang sinumang banal, hayaan siyang manatiling banal."**

Nauunawaan na ba ninyo ngayon kung ano ang tumatakip sa natitirang dimensyon ng kasalanan mula sa pagtatapos ng pagsubok hanggang sa kaluwalhatian? Ito ang ipinagkaloob na katuwiran ni Hesus. Ito ang ano? Ito ang ipinagkaloob na katuwiran ni Hesus. Nakarating tayo sa punto kung saan mas pipiliin nating mamatay kaysa magkasala, ngunit tayo ay ano pa rin? ...nakikipagbuno sa likas na kasalanan. Ginagawa natin iyan hanggang sa korona, at ang korona ay hindi darating hanggang sa huling sandali, **"sa isang kisap-mata sa huling trumpeta."** {1 Cor 15:52} Kaya dumadaan tayo sa panahon ng kabagabagan ni Jacob, pagkatapos ng pagtatapos ng pagsubok hanggang sa kaluwalhatian, may ano pa rin? "...likas na kasalanan." Mayroon pa ring bahagi ng kasalanan. Ano ang tumatakip dito? - ang ipinagkaloob na katuwiran ni Hesukristo, ang ipinagkaloob na katuwiran ni Hesukristo; at kapag dumating si Hesus sa mga ulap ng kaluwalhatian, mga minamahal kong kaibigan, ano ang tanging aasahan ng mga tinubos upang maging matuwid sa Kanyang paningin? - ang kung ano sila sa kanilang sarili? Hindi. - ang kung ano sila kay Hesus.

Tandaan ninyo kapag Siya ay dumating? Sinasabi ito ng Kasulatan; at siyanga pala, kapag Siya ay dumating sa susunod na pagkakataon, ang Kanyang kaluwalhatian ba ay matatakpan? Ah hindi, mga kaibigan ko, ah hindi. Ito ay natakpan sa pagkatao para sa unang pagdating, ngunit para sa ikalawang pagdating, ito ay hindi na natatakpan. Siya ay darating sa walang hanggang

kaluwalhatian, at mga kapatid, pakitandaan na ang kaluwalhatian ng Diyos ay tulad ng **tumutupok na apoy** sa kasalanan. {**Heb 12:29**} Iyan mismo ang dahilan kung bakit ang hamak na katawang ito ay dapat **baguhin at hubugin na katulad ng Kanyang maluwalhating katawan** {**Fil 3:21**}, kung nais nating makauwi kasama Niya. Ang huling mga bakas ng kasalanan, ang natitirang presensya ng kasalanan ay dapat alisin **"sa isang sandali, sa isang kisap-mata"** upang ihanda tayo para sa paglalakbay na iyon sa langit sa harapan ng hindi natatakpan kaluwalhatian. Ngunit, mangyari po, habang nakikita natin Siyang dumarating, ano ang sinasabi ng Kasulatan na ating isinisigaw? **"Sino ang makakatayo? Sino ang makakatayo?"** {**Apo 6:17**} Isinisigaw ito ng mga tinubos, **"Sino ang makakatayo?"** ...at ano ang sinasabi ni Hesus sa atin? **"Ang Aking biyaya ay sapat."** {**2 Cor 12:9**} -Ang Aking ano? "...Ang Aking biyaya."

Ano ang biyaya? Hindi karapatdapat na paglingap. Ang mga tinubos na bayan ng Diyos, hindi lamang pagkatapos ng pagtatapos ng pagsubok, kundi ilang sandali bago ang kaluwalhatian, bago umakyat sa langit, ay umaasa pa rin sa ano? ...biyaya! Mayroon ba akong maririnig na "amen"? {Amen} ...hindi karapatdapat na paglingap! ...biyaya! ...at habang Siya ay dumarating, ano ang kanilang sinasabi? Pakinggan ito; ito ay isang mahalagang kaalaman. Ito ay matatagpuan sa Youth's Instructor, Mayo 31, 1900; ibaba ng pahina 48: **Youth's Instructor, Mayo 31, 1900** **"Mula ngayon ay makikita ninyo ang Anak ng tao na nakaupo sa kanang kamay ng kapangyarihan, at dumarating sa mga ulap ng langit."** Huminto muna: ano ang ating pinag-uusapan? - ang ikalawang pagdating. - sabay-sabay? Magpatuloy sa pagbabasa: **"Sa araw na iyon si Kristo ang magiging Hukom. Bawat lihim na bagay ay ilalagay sa liwanag ng mukha ng Diyos."**

Ngayon pakinggan: Magkakaroon ng dalawang lubos na magkaibang karanasan na mararanasan ng bawat tao, alinman sa dalawa. Ang una, ang karanasan ng mga taong kinailangang sabihan ni Kristo ng, **"Ang sinumang hindi matuwid, hayaan siyang manatiling hindi matuwid. Ang sinumang marumi, hayaan siyang manatiling marumi."** Ito ang kanilang karanasan; pakinggan: **"Anong higit na pagkakaiba ang magkakaroon noon sa pagitan ng mga tumanggi kay Kristo at ng mga tumanggap sa Kanya bilang personal na Tagapagligtas. Makikita noon ng mga makasalanan ang kanilang mga kasalanan nang walang anumang anino na magtatakip o magpapalambot sa kanilang kasindak-sindak na kalagayan. Napakakaba-kaba ang tanawin, na nanaisin nilang magtago sa ilalim ng mga bundok o sa kalaliman ng karagatan, kung maaari lamang silang makatakas sa poot ng Kordero."** Oh, kapatid na lalaki, kapatid na babae, huwag nawa ipahintulot ng Diyos na sinuman dito ay mapabilang sa grupong iyan sa araw na iyon.

Ipagkaloob nawa ng Diyos na ang sumusunod ay maging ating karanasan; at ito ang karanasan ng lahat ng mga napagsabihan ni Kristo ng, **"Ang sinumang matuwid, hayaan siyang manatiling matuwid. Ang sinumang banal, hayaan siyang manatiling banal."** Ano ang magiging karanasan nila sa araw na iyon kapag dumating si Hesus? Ano ang kanilang masasabi? Magpatuloy ako sa pagbabasa: **"Ngunit ang mga yaong buhay ay natago kay Kristo sa Diyos ay makapagsasabi:"** Pansinin po, nasaan sila? Sila ay nakatago - nakatago saan? ...kay Hesukristo. Akala ko ba hindi na Siya ang ating Tagapamagitan. Ah, hindi ibig sabihin noon na hindi na Siya ang ating katuwiran. Mayroon ba akong maririnig na "amen"? {Amen} Higit pa ryan sa dakong huli, mga minamahal kong kaibigan, napakahalagang punto iyan. Bagaman si Hesus ay hindi na ating Tagapamagitan, Siya pa rin ang ating ano? ...ang ating Katuwiran. Pakinggan: **"Ngunit ang mga yaong buhay ay natago kay Kristo sa Diyos ay makapagsasabi: 'Naniniwala ako sa Kanya na hinatulan sa harapan ni Pilato, at ibinigay sa mga saserdote at mga pinuno upang ipako sa krus. Huwag ninyo akong tingnan, isang' ano? 'makasalanan.'**

Ano ang kanilang sinasabi ilang sandali bago ang kaluwalhatian tungkol sa kanilang sarili? **Huwag ninyo akong tingnan, isang'** ano? **'isang makasalanan, kundi tingnan ninyo ang,'** sino? **'... tingnan ninyo ang aking Tagapagtanggol.'** Purihin ang Diyos, Siya pa rin ang ating Tagapagtanggol! Mayroon ba akong maririnig na "amen"? {Amen} Siya pa rin ang ating Tagapagtanggol! Ito ay pagkatapos ng pagtatapos ng pagsubok, mga minamahal kong kaibigan, ngunit Siya pa rin ang ating ano? ...ang ating Tagapagtanggol. **'Huwag ninyo akong tingnan, isang makasalanan, kundi tingnan ninyo ang aking Tagapagtanggol. Walang anuman sa akin na karapat-dapat sa pag-ibig na ipinamalas Niya para sa akin, ngunit ibinigay Niya ang Kanyang buhay para sa akin. Tingnan ninyo ako kay Hesus.'** Mayroon ba akong maririnig na "amen"? {Amen} **Tingnan ninyo ako kay Hesus. Siya ay naging kasalanan para sa akin, upang ako ay maging katuwiran ng Diyos sa Kanya.'**"

Saan lamang nakasalig ang kanilang pag-asa? {Kay Hesus} Ito ay nakasalig sa kung ano sila sa pamamagitan ng biyaya kay Kristo, hindi sa kung ano sila sa kanilang sarili. Sa katunayan, ano ang kanilang sinasabi? **"Huwag ninyo akong tingnan, isang makasalanan."** **"Walang anuman sa akin na karapat-dapat..."** **"...walang anuman sa akin na karapat-dapat..."** Ngunit nawawalan ba sila ng pag-asa? Hindi, sapagkat wala silang hindi ipinagtapat, walang pinahahalagahang kasalanan. Sa katunayan, kinamumuhian nila ang kasalanan nang buong pagkatao. Kinamumuhian nila ito nang lubos na mas pipiliin nilang mamatay kaysa magkaroon ng anumang kinalaman dito; at may karapatan silang sabihin, **"Huwag ninyo akong tingnan isang makasalanan. Bagaman walang karapat-dapat sa akin, tingnan ninyo ako kung ano ako kay Hesus. Sa Kanya, taglay ko ang katuwiran ng Diyos."** Amen? {Amen} Ang katuwiran ng Diyos ay akin kay Kristo. Oh, kapatid na lalaki, kapatid na babae, pinupuri ko ang Diyos para sa mabuting balitang nakapaloob sa hatol na iyan. **"Ang sinumang matuwid..."** at ano ang tanging paraan upang tayo ay maging matuwid kailanman? ...sa pamamagitan ng ipinagkaloob na katuwiran ni Hesus.

Tandaan, napansin natin ito kanina: **Review and Herald, Setyembre 3, 1901: "... ang katuwiran na walang kapintasan ay matatamo lamang sa pamamagitan ng ipinagkaloob na katuwiran ni Kristo."** "Sa pamamagitan lamang ng," ano? "ipinagkaloob na katuwiran ni Kristo." Kaya kapag sinabi ng Diyos, "Ang sinumang matuwid, hayaan siyang manatiling matuwid," ang sinasabi Niya ay, "Ang sinumang, sa pamamagitan ng Aking ipinagkaloob na katuwiran, ay matuwid, hayaan siyang manatiling matuwid," hanggang kailan? "magpakailanman;" at mga minamahal kong kaibigan, gaya ng napansin natin kanina, ang ipinagkaloob na katuwiran ni Hesus ang nagbibigay sa atin ng walang hanggang halaga sa buong walang katapusang kawalang-hanggan. Sinasabi sa atin ng Inspirasyon na ang ipinagkaloob na katuwiran ni Kristo ay nagpapadakila sa atin sa larangan ng moral na halaga sa Diyos. {ST Ago 7, 1879 tal. 8} Ang ipinagkaloob na katuwiran ni Kristo na iyan ang naglalagay sa atin sa mas mataas na posisyon ng karangalan kaysa sa sinumang nilalang sa buong sansinukob - mas mataas pa kaysa sa mga anghel na hindi kailanman nahulog! {Amen} ...sapagkat taglay natin ang katuwiran ng Diyos na ipinagkaloob sa atin, at tayo, upang maligtas, ay kinailangang maging isa sa atin ang Diyos! ...at kapwa sa pamamagitan ng pagkakatawang-tao, at sa pamamagitan ng pagkakaloob ng katuwiran ng Diyos, ang sangkatauhan ay itinaas sa larangan ng moral na halaga sa Diyos sa buong kawalang-hanggan.

Ikaw at ako ay lubos na mamamangha at magugulat sa kung gaano kahalaga at kamahal ang balabal ng katuwiran ni Kristo; at gaano katagal tayo makakalago mula sa kaluwalhatian tungo sa kaluwalhatian sa pagkakatulad ng pagkatao na ipinagkaloob sa atin? - magpakailanman... ...magpakailanman. Amen? Gaano katagal mong malalapitan ang walang hanggan bago mo ito

maabot? Gaano katagal? - magpakailanman! Iyan ang dahilan kung bakit sinasabi sa atin ng lingkod ng Panginoon na **ang mga pagsisikap para sa kaganapan ng Kristiyanong pagkatao ay magpapatuloy sa buong kawalang-hanggan... kawalang-hanggan. {4T 520.1}** Hindi ko alam sa inyo, ngunit pinasasaya nito ang puso ng taong ito. Alam ninyo, ang kawalang-hanggan ay napakahabang panahon. Paano kung dumating tayo sa punto kung saan tayo ay "nakarating" na? Ano ang gagawin ninyo pagkatapos noon? Magiging nakakaburyo iyon, hindi ba? Ngunit darating ba tayo sa punto kung saan tayo ay "nakarating na," kung saan hindi na tayo makakalago pa mula sa kaluwalhatian tungo sa kaluwalhatian? Hindi. Bakit? **Sapagkat tayo ay lumalapit sa walang hanggang maluwalhating wangis ng Diyos!** Samakatuwid sa walang katapusang mga panahon ng kawalang-hanggan, tayo ay makakalilipad mula sa kaluwalhatian tungo sa kaluwalhatian, palagi at patuloy sa walang hanggang maluwalhating wangis ni Kristo, ngunit laging may kawalang-hanggang paglago sa ating hinaharap - at sa buong panahong iyon, sa Diyos, itinuturing na ano? ...walang hanggang perpekto, sa pamamagitan ng ipinagkaloob na katuwiran ni Hesukristo. Mga kaibigan, ang pananaw na iyan ay dapat magpasaya sa inyo hanggang sa kaibuturan. Kung hindi, may mali sa inyo. Iyan ay walang hanggang higit na kahanga-hangang pananaw at pagkakataon kaysa sa anumang maipagkakaloob ng mundong ito, na kung ihahambing sa lahat ng kayamanan at karangalan at kaluwalhatian na maaaring maibigay sa inyo ng sangkatauhan ay dapat na higit na kaakit-akit sa inyo na kahit isang sandali ay hindi kayo maaakit ng mundong ito.

Ngunit alam ba ninyo ang ginagawa ng diyablo? Pinapabayaang niya tayong malubos at mawalan ng kamalayan sa lahat ng mga mumunting bagay at lahat ng mga basura, at lahat ng **mga kasiyahan ng kasalanan sa maikling panahon {Heb 11:25}**, na nawawala sa ating paningin ang **walang hanggang bigat ng kaluwalhatian {2 Cor 4:17-18}** na makakamit ng bawat isa sa atin. Nakikiusap ako sa inyo, alang-alang sa inyong sarili at alang-alang kay Kristo, huwag ninyong ipagbili ang inyong **karapatan sa pagkapanganay para sa isang mangkok ng nilutong gulay {Heb 12:16}**, pakiusap! Pakiusap, huwag.

"Ang sinumang matuwid, hayaan siyang manatiling matuwid. Ang sinumang banal, hayaan siyang manatiling banal." Kung pipiliin ninyo ito, hahayaan kayo ng Diyos na magkaroon nito magpakailanman. Ngunit kailangan ninyong piliin ito. Pipiliin ba ninyo ito? Ngunit mas madaling sabihin kaysa gawin, hindi ba? Ngunit mga minamahal kong kaibigan, mangyari po, kung kayo ay mananatili sa krus, at titingnan ang pag-ibig at ang halagang ibinayad upang maging posible ito, ang pag-ibig na iyan ang maghihikayat sa inyo nang higit at higit na malakas bawat araw upang piliin Siya, upang hindi Siya namatay para sa inyo nang walang kabuluhan. Masdan ang Kordero {Juan 1:36}, at sa pagmasid, kayo ay mababago. Tayo ay tumayo?

Aking Ama sa langit, lubos akong nagpapasalamat na kapag kami ay lumalapit sa krus, nakatatagpo kami ng sapat na biyaya sa dugo at sa tubig; at dalangin ko na kami ay lalapit ngayon, at lalapit araw-araw mula ngayon hanggang sa huling araw na iyon, kapag dumating si Hesus; at dalangin ko na sa pamamagitan ng pananampalataya, aming tatanggapin kapwa ang dugo at tubig upang hindi lamang kami mabigyang-katuwiran, kundi mabanal. Hindi lamang maibilang na matuwid, kundi gawing banal. Nawa'y makilala namin si Hesus bilang Panginoon naming Katuwiran, at lumago sa pagpapasakop sa Kanyang Pagkapanginoon, habang lumalago sa pag-ibig sa Kanya, nang lubos at malalim na kami ay darating sa punto kung saan lubos namin Siyang iniibig na mas pipiliin naming mamatay kaysa tanggihan ang Kanyang Pagkapanginoon. Iyan ang sandali kung kailan kami matatakan; iyan ang huling "pagkakaisa." Salamat na kapag kami ay dumating sa karanasang iyan, aming matatanggap ang kahanga-hangang hatol, "Ang sinumang matuwid, hayaan siyang manatiling matuwid. Ang sinumang banal, hayaan siyang manatiling banal." Aking Ama, dalangin ko na iyan ang maging hatol para sa bawat isa sa silid na

ito. Sa pangalan ni Hesus hinihiling ko ito. Amen. Pagpalain kayo ng Diyos mga kapatid na lalaki, mga kapatid na babae.